

σ'έκεινη τὴν Ἁγία Σοφία νὰ πᾶς μὲ τὴν Σοφία,
ὀλίγου δεῖν καὶ θάβλεπες μὲς σ'τάς κλεινὰς τὴν Σοφία

Καὶ τότε θάβλεπες ἐδῶ Βουλγάρων συντροφιά
τριγύρω σ'τὴ Βασιλίτσα, τριγύρω σ'τὴ Σοφία,
καὶ τότε θάβλεπες σ'αὐτὴν μὲθ' ὅλων τῶν Συμβούλων:
νῦν ἀπολύεις, Δέσποινά, τὸν ταπεινὸν σου δούλον.

**Παγὶς εἶχε γίνεαι
κὲ ἡ ράβδος ἐκείνη.**

Π.— Τί μελίστουτος αὐδὴ
μάγεψε τὸν Κωνσταντῖνον ;...
πῶς πληρώσαμε κὲ ἔκεινο
τὸ Στραταρχικὸ ραβδί.

Τί μᾶς ἦτανε γραφτὸ
νὰ τραβήξωμε μ'αὐτό.
Τῶγε στήριγμά του μόνο
κὲ ἀποκοθμὶ γιὰ τὸν Θρόνον.

Ἄχ! ἔκεινο τὸ ραβδί
συνετάραιε τὰς φρονίας,
καὶ δὲν ἦτανε κανένας
ποῦ νὰ μὴν τὸ τραγουδῆ.

Ποῖα ράβδος, μὴ φοβέσθαι,
καὶ σημεῖον τῶν καιρῶν,
κὲ ἔλεγες συχνὰ καὶ σὺ
πῶς θὰ γίνῃ καμμιὰ μέρα
νέα ράβδος Ἀαρῶν,
νέα ράβδος Μωϋσῆ.

Τί χαρὰ σου, θεοτοθμῆ,
ὅταν μέσῃ στοὺς κλαυθμῶνας
ἐκταραχῆς τ' ἀποκοθμὶ
τῆς ἑλληνικῆς Κορώνης.

Ὅμως πέρασεν καιρὸς,
κὲ ἔγινε σ'τὸν Βασιλεῖα
δγενερα φαίμακροῦ,
κόμπρα καὶ δεντρογαλιό.

Ἦταν νεχνὸὶ παγίς,
ἕως ποῦ σ'ὰν καταγίς
ἔσπασε μαζὶ μὲ τὰλλα
σ'τὴν δισὴ μας τὴν καινὰ.

Τότε γέρον κενυφῶς
εἶδα νὰ σφεσθῆ τὸ φῶς
σελαγιζόντες τασὸ.

Κ'ἔτρεχαν Ρωμηοὶ τῶν μύθων
γιὰ ν'ἀνέλθουν ἀπὸ τὸν πῆδον
τῶν κορῶν τοῦ Δαναοῦ.

**Ραβδί θραβολομένο
κὲ ἀλήθεια μαγεμένο**

Φ.— Ἐκεῖνο τοῦ γένουσε διαβολικὸ μπουρὶ
κ'ἔτρεμανε κουφάρα Πρωθυπουργῶν σακάτικα,
ἀλλ' ὅμως ὁποιος θέλει Κορῶνα νὰ προῆ
δὲν πρέπει νὰ πεισμῶνῃ καὶ ν'ἄχῃ φεγγαριάτικα.

Γνωρίζετε, παιδιὰ,
καὶ Στραταρχὸν ραβδί,
πῶς δύσκολα δὲν σπᾶνε.

Κὲ ὅσοι σ'έκεινα μόνον
στηρίζουν τὴν Κορῶνα
φεύγουν καὶ πάνε πᾶνε.

Τότε φεύγουνε Ρηγάδες καὶ ραβδόχοι δυνατοί,
ποῦ τοὺς τραγουδοῦσαν Μοδάς,
τότε φεύγουν Ἀετοί,
τότε φεύγουν Ἀετούσσης
ποῦχαν τὸ φτερομὴ πῆχον
καὶ μὴ παθαῖ τὸ νόσον.

Μὰ θαρρῶ πῶς τώρα πλέον
Μοναρχῶν καὶ Βασιλέων
θὰ μαζέψουν τὸ λαογιό.

Καὶ ζυνοῖς θ' ἀποτινάξουν
οἱ λαοὶ καὶ θὰ φωνάξουν :
χαίρε, χαίρε λευθεριά.

Θὰ λείψῃ καθε μᾶχη
'στου κόσμου τὸν κλαυθμῶνα,
καὶ θάλλθουν νέο χρόνον.

Ὅποι κανεῖς δὲν θάχῃ
πατέρα μὲ Κορῶνα
καὶ μαράμπα σ'τὴν Κορῶνη.

Π.— Ἄλλ' ὅμως ἕως τότε κ'ἔγω, βρε φαίμακρον.
θὰ πέρνω τὸ ραβδί μου καὶ θὰ σὲ μπαλαρώνα.

**Ἡ Τραπεζὰ τῶν Ἀθηνῶν
γνωστοποιεῖ πρὸς τὸ κοινόν.**

Τὸ τμήμα τῆς Τραπεζῆς, ἀπὸ τῆς Ναυτιλίας,
παντοῖων ἀποκλιῶν ναυλώσεως κὲ ἀσφαλείας
τὰ μᾶλα συμφορούσας δεόντως ἐκτελεῖ,
οὐχ ἦτον κὲ ἀγοράζει τοιαῦτα καὶ πωλεῖ.
Καὶ κάθε κλοικητῆς ἢς σφεσθῆ πρὸς ἐκεῖ,
ποῦ Τραπεζῆς τῆς πρώτης ὁ Ἀγρίκος διοικεῖ.